

متن پرسش

با عرض سلام: ببخشید بعضی سوالات خیلی اوقات در ذهنم تکرار میشن. میخوام نظر شما رو بدونم. مثل اینکه اصلا درک نمی‌کنم که چرا موسیقی به عنوان چیز بدی جا افتاده. چرا گوشی که از موسیقی لذت میبره، نتونه لذت صدای معنوی رو درک کنه؟ مگه موسیقی هم مثل بقیه هنرها نیست؟ و لذت گوش از موسیقی مثل لذت مثلا چشم از یه نقاشی زیبا نیست؟ همونطور که هر هنری می‌تواند به ابتذال کشیده شود، موسیقی هم می‌تواند مبتذل شود. پس فرقی با سایر هنرها ندارد. پس چرا می‌گویند بنای نظام اسلامی به ترویج موسیقی نیست؟ چگونه می‌توانیم خودمان را از این هنر محروم کنیم؟ چرا جامعه فکر میکنن بین مذهب به معنای واقعی کلمه و موسیقی تضاد هست؟ بر چه عقلانیتیه این تصور؟ یا مثلا این رو هم درک نمی‌کنم که چرا طلاق باید بد باشه؟ چرا مذموم‌ترین حلال خدا است؟! اصلا نمی‌فهمم به خدا. وقتی به اطرافیان خود نگاه می‌کنم زنهای گذشته به خاطر مسائل مادی و اینکه خودشون نمیتونستن خرج زندگی رو بدن یا به خاطر بچه هاشون یا آبروشون، شوهرهای بداخلاق و خشونت طلب و خودخواه رو تحمل می‌کردند و تحمل زندگی باعث ایجاد انواع مشکلات روحی در کودکان اونها می‌شده. نسل ما که دچار انواع پوچی‌ها و ... هستیم و جامعه‌ی غرب زده‌ی امروز، محصول همین تحمل‌های نابه‌جا و زندگی‌های نابسامان خانواده‌ها در نسل‌های گذشته است. چون اگه توی خانواده آرامش باشه، بچه‌ها هم میتونن طبق فطرتشون حرکت کنن. همه‌ی هم‌سن و سالای من از باباهاشون دست کم ناراضی و خیلی‌ها هم متنفرن. اونوقت شاید بشه گفت طلاق‌های زیاد امروز، چندان هم بد نیست، شاید باید منتظر باشیم ببینیم نتیجه‌ی طلاق‌ها رو و بعد قضاوت کنیم. بده که زنها ارزش خودشون رو بدونن و به هر رفتاری که باباهاشون همیشه تن‌ندن؟ کلا حاج آقا، اون چیزایی که عرف جامعه پذیرفته مثل دو تا مورد بالا رو اصلا درک نمی‌کنم و فهم عمومی از مسائل اجتماعی و دینی، همیشه برام غیرقابل فهم و محل سواله. لطفا منو قانع کنید. سوال آخر که ربطی به دو مورد قبل نداره: نمیدونم هیچ کدوم از مسابقات المپیک ۲۰۱۶ رو دیدین یا نه. درسته که اصل مسابقات المپیک توهمه. ولی نوع حضور زنها که کاملا برابر با مردان هستن تو این مسابقات، مورد توجهم قرار گرفته. تماشاچی‌های مسابقات ژیمناستیک، دومیدانی، تکواندو و ... هم زن بود هم مرد، کنار هم نشستن و زنها هم شخصیت دارن. از کجا معلوم که این مطلوب اسلام نباشه؟ از کجا معلوم که دوره‌ی حجاب و محدود کردن زن نگذشته باشه؟ اگه امام زمان بگن غیر از برهنگی‌های غرب، تعامل غرب با زن مورد رضایت من هس چی؟ به نظر میاد غربی‌ها بیشتر از مسلمونها زن رو آدم حساب میکنن. اگه امام زمان بیان، با این فهم‌های کج و کوله‌ی ما چه کار

میکنن؟ خیلی برام جالبه بدونم چه جور میخوان با نسل کج و کوله ی امروز تعامل کنن؟ خواهشا نظرتون رو بگید. همه ی کتابهاتون رو خوندم. ممنون میشم که رفرنس ندین و سوالاتم رو جواب بدید. بازم تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- مسلم موسیقی به عنوان یک هنر، زیبایی‌هایی برای خود دارد و نمی‌توان نسبت به آن زیبایی، مثل همه‌ی زیبایی‌های دیگر بی‌تفاوت بود و اسلام هم نسبت به محتوای موسیقی بحث حرام‌بودن را پیش می‌کشد و نه در رابطه با ذات آن. می‌ماند که در هر حال حوزه‌ی فعالیت موسیقی تحریک خیال است و سالک الی الله نمی‌خواهد در محدوده‌ی خیال متوقف شود و از این جهت است که اولیاء معصوم «علیهم‌السلام» ورودی به موسیقی نداشته‌اند و گفته می‌شود بنای نظام اسلامی ترویج موسیقی نیست ۲- کثرت طلاق در حال حاضر به جهت غلبه‌ی روح فردگرایی یا ایندیدیوالیسم می‌باشد و حکایت از عدم توان انسان‌ها در فهم یکدیگر دارد. زیرا که همیشه یکی از زوج‌ها ونوسی و دیگری مریخی است. حال اگر بتوانند همدیگر را درک کنند هرکدام در دنیای وسیع‌تری وارد خواهند شد و این غیر از این است که اسلام بخواهد زنان قلدری و بی‌منطقی مردان را تحمل کنند. آنچه مورد نظر اسلام است هسته‌ی توحیدی خانواده می‌باشد که انسان را از فردگرایی آزاد می‌کند و غرب به جهت عدم درک دقیق خانواده متأسفانه بیشتر مغلوب فردگرایی آزاردهنده شده است. عرایضی در مورد «سکنی‌گزیدن انسان در خانواده» در کتاب «زن؛ آن‌گونه که باید باشد» شده است ۳- بنده هم مثل شما معتقدم باید شرایطی فراهم باشد که زنان استعدادهای خود را نشان دهند و چقدر خوب است که معلوم گردد زنان چه توانایی‌هایی حتی در امور ورزشی دارند؛ می‌ماند که اگر شرایط عفاف و حیا رعایت نشود، آن قدر ظرائف زن قدرت‌مند است که فضای سکس را بر فضای محیط ورزشی و نمایش توانایی‌های او حاکم می‌کند و محیط را از تعادل صحیح خارج می‌کند. و لذا اگر بتوانیم ماوراء نگاه غربی به زن، و ماوراء سبک زندگی غربی به دنبال فضایی باشیم که زنان استعدادهای خود را بنمایانند به همان معنا که رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله» زنان ورزشکار را تجلیل نمودند، کار به تعادل رابطه‌ی بین زن و مرد ختم می‌شود و این نیاز امروز ما است و نمی‌توان از آن چشم پوشید. در همین رابطه است که بنده معتقدم همان‌طور که یک روز رانندگی برای زن، تبرج و خودنمایی بود و لذا اشکال شرعی داشت و امروز، دیگر رانندگی زن در کلیت خود، تبرج محسوب نمی‌شود؛ دوچرخه سواری زنان نیز می‌تواند تبرج به حساب نیاید. آری! مسلم تبرج را هر فقیهی حرام می‌داند، ولی موضوع تبرج را، عرف تعیین می‌کند. موفق باشید